ÚRAD
PRE REGULÁCIU
SIEŤOVÝCH
ODVETVÍ

R O Z H O D N U T I E

Číslo: 018/27609/2026/PR/SD
Číslo spisu: 4387-2026-BA

V Bratislave dňa 26. 08. 2026

Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, predseda, ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie plynárenstva č. 0001/2026/P-SD z 2. júna 2026

r o z h o d o l

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie spoločnosti ACS Plyn s.r.o., Staré Grunty 7A, 841 04 Bratislava - mestská časť Karlova Ves, IČO 35 972 360, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie plynárenstva č. 0001/2026/P-SD z 2. júna 2026 **p o t v r d z u j e** .

Odôvodnenie:

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor regulácie plynárenstva (ďalej len „úrad“ alebo „prvostupňový orgán“) vydal 2. júna 2026 rozhodnutie č. 0001/2026/P-SD, č. sp. 3558-2026-BA, ktorým bola spoločnosti ACS Plyn s.r.o., Staré Grunty 7A, 841 04 Bratislava - mestská časť Karlova Ves, IČO 35 972 360 (ďalej len „účastník konania“) uložená podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení zákona č. 259/2025 Z. z. (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z. z.“) pokuta vo výške 2 000,- eur za spáchanie správneho deliktu tým, že účastník konania do 28. februára 2026, ani v predĺženej lehote podľa pravidiel počítania lehôt do 02. marca 2026 neinformoval úrad, že v roku 2025 nevykonával regulovanú činnosť dodávku plynu, na ktorú má vydané povolenie č. 2006P 0055 – 4. zmena zo dňa 24. januára 2020, čím porušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. a dopustil sa správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z.

2. Rozhodnutie č. 0001/2026/P-SD z 2. júna 2026 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené 3. júna 2026.

3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo podané na poštovú prepravu dňa 18. júna 2026, prvostupňovému orgánu doručené 19. júna 2026 a zaevidované pod ev. č. 27609/2026/BA (ďalej len „odvolanie“).

4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil 29. júna 2026 v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

I. Prvostupňové konanie

5. Prvostupňový orgán oznámením ev. č. 20694/2026/BA zo 14. mája 2026 začal správne konanie proti účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení zákona č. 259/2025 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre správne konanie a vydanie rozhodnutia vo veci uloženia pokuty bude zistenie porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. nedodržaním povinnosti ustanovenej v § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. Oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené účastníkovi konania 18. mája 2026. Prvostupňový orgán zároveň účastníkovi konania uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do desiatich pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.

6. Účastník konania 1. júna 2026 doručil prvostupňovému orgánu vyjadrenie k podkladom pred vydaním rozhodnutia.

7. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností vydal 2. júna 2026 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil pokutu vo výške 2 000,- eur podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 3. júna 2026.

II. Odvolanie účastníka konania

8. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil nasledovne:

„*Naša spoločnosť namieta v celom rozsahu vydané Rozhodnutie a preto voči Rozhodnutiu podáva v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie. Naša spoločnosť podáva toto Odvolanie z nasledujúcich dôvodov:*
a) Rozhodnutie trpí vadou nesprávneho právneho posúdenia, a
b) Prvostupňový orgán pri Rozhodnutí nepostupoval v súlade s ust. §36 ods. 7 Zákona o regulácii, neodôvodnil svoj postup pri vydaní Rozhodnutia, čo toto Rozhodnutie robí nepreskúmaterným.
Označením prvostupňový orgán sa má na mysli orgán štátnej správy, ktorý vydal napadnuté Rozhodnutie.

AD A) ROZHODNUTIE TRPÍ VADOU NESPRÁVNEHO PRÁVNEHO POSÚDENIA

A.1) Pri postihovaní správnych deliktov sa uplatňujú zásady trestného práva a koncepcia materiálneho právneho štátu

A.1.1) Správne trestanie nie je v Slovenskej republike kodifikované. Na postih správnych deliktov sa preto primerane uplatňujú zásady a princípy trestného práva a trestného konania, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a slobôd fyzických a právnických osôb. Potvrdzuje to aj judikatúra Najvyššieho správneho súdu SR (napr. rozsudok z 24.02.2022, sp. zn. SAsan/4/2020).

A.1.2) Rovnako nie je sporné, že pri výklade a aplikácii práva treba uplatňovať koncepciu materiálneho právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy SR.

A.1.3) ústavný súd SR, Najvyšší súd SR aj Najvyšší správny súd SR dlhodobo a jednotne odmietajú formalistický prístup k výkladu práva a jeho mechanickú aplikáciu bez ohľadu na zmysel a účel normy.

A.1.4) Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR je gramatický (jazykový) výklad len prvým priblížením sa k obsahu právnej normy, nie posledným slovom.

A.2) Úprava správneho trestania v Zákone o regulácii je nesystematická v porovnaní s Trestným zákonom

A.2.1) Trestný zákon chráni najdôležitejšie spoločenské vzťahy a spoločnosť pred najnebezpečnejším správaním jej členov.

A.2.2) Napriek tomu, že ide o najzávažnejšie protispoločenské konanie, Trestný zákon obsahuje materiálny korektív. Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak je jeho závažnosť vzhľadom na spôsob spáchania, následky, okolnosti, mieru zavinenia a pohnútku páchateľa-nepatrná. Inými slovami, aj keď páchateľ naplní všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu, o prečin nejde, ak je jeho reálna závažnosť zanedbateľná.

A.2.3) Naproti tomu správne delikty podľa Zákona o regulácii postihujú konanie, ktoré je spoločensky výrazne menej nebezpečné než trestné činy.

A.2.4) Zákon o regulácii však podľa výkladu prvostupňového orgánu žiadny obdobný materiálny korektív neobsahuje.

A.2.5) Vzniká tak neudržateľný paradox prečin- teda závažnejšie, trestnoprávne konanie – môže vďaka materiálnemu korektívu zostať úplne nepotrestatný, kým menej závažný správny delikt sa potrestať musí, a to bez ohľadu na jeho zanedbateľnú závažnosť.

A.2.6) Nesystematickosť sa prejavuje aj pri samotnej výške sankcií.

A.2.7) Dolná hranica peňažného trestu podľa Trestného zákona je 160 eur(§ 56 ods. 1), teda výrazne nižšia než dolná hranica sankcie za konanie, ktoré je predmetom napadnutého Rozhodnutia (500 eur) - ide o viac ako trojnásobok. A to za konanie, ktoré je spoločensky podstatne menej závažné než trestný čin.

A.3) Úprava trestania správnych deliktov je nesystematická aj vnútri samotného Zákona o regulácii

A.3.1) Správne delikty sú v Zákone o regulácii upravené v § 36.

A.3.2) Vnútorná nesystematickosť sa prejavuje v troch rovinách.

A.3.3) Po prvé - sankcie za porušenie notifikačných {oznamovacích) povinností sú rozdelené do dvoch rôznych sadzieb. Sadzba pre notifikačné povinnosti (§ 36 ods. 3 písm. c) je 100 až 1 000 eur, kým sadzba pre závažné protiprávne konania (§ 36 ods. 3 písm. b) je 500 až 100 000 eur. Práve do tejto prísnejšej sadzby je pritom nesystematicky zaradená aj povinnosť, za poruš nie ktorej bola udelená sankcia napadnutým Rozhodnutím. Treba zdôrazniť, že nižšia sadzba podľa písm. c) sa týka notifikačných

povinností, ktoré môžu ovplyvniť výkon dohľadu Úradu - teda povinností svojou povahou obdobných tej našej.
A.3.4) Po druhé - namiesto toho, aby bola sankcionovaná povinnosť zaradená pod písm. c) spolu s ostatnými notifikačnými povinnosťami, je zaradená pod písm. b), kde sa nachádzajú závažné konania poškodzujúce účastníkov trhu nevrátenie kompenzačných platieb, fakturácia vyšších než oprávnených cien, porušovanie rozhodnutí Úradu či neposkytnutie súčinnosti Úradu. V porovnaní s týmito konaniami je význam a nebezpečnosť našej povinnosti minimálna. Zaradenie takto zásadne odlišných povinností do toho istého písmena § 36 je nielen nesystematické, ale vedie aj k neprimerane prísnemu postihu.
A.3.5) Po tretie - sankcionovaná povinnosť je trestaná prísnejšie než závažnejšie konania. Pre osobu, ktorá fakturuje neoprávnenú cenu alebo vykonáva regulovanú činnosť bez povolenia Úradu, je dolná hranica pokuty 100 eur (§ 36 ods. 4 v spojení s ods. 2). Naproti tomu za našu čisto administratívnu povinnosť, ktorej porušenie nemá žiadny dopad na účastníkov trhu, je dolná hranica až 500 eur - teda päťnásobok. Vykonávanie činnosti bez povolenia, ktoré je zjavne závažnejšie, je tak postihované miernejšie než omeškané oznámenie.
A.3.6) Z uvedeného vyplýva, že notifikačná povinnosť podľa §29 ods. 1 písm. i) Zákona o regulácii by mala byť – v súlade so systematikou právnych predpisov – zaradená pod § 36 ods. 3 písm. c), teda do sadzby 100 až 1 000 eur. Tým by sa zároveň dostala do súladu aj s dolnou hranicou peňažného trestu podľa Trestného zákona.

A. 4) Prvostupňový orgán pri vydaní Rozhodnutia postupoval prehnane formalisticky, v rozpore s metódami výkladu práva a princípmi materiálneho právneho štátu garantovanými Ústavou SR
A.4.1) Podľa uznesenia veľkého senátu Najvyššieho súdu SR zo 16.09.2025, sp. zn. 1VCdo/7/2025, „základom interpretácie a aplikácie každej právnej normy v materiálnom právnom štáte je určenie účelu právnej úpravy vymedzenie jej rozsahu a identifikácia jej obsahu (m. m.11. ÚS 171/05). Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti všeobecných súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu." Súd ďalej zdôraznil, že „všeobecný súd pri svojom rozhodovaní nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, ak to vyžaduje účel zákona. systematická súvislosť alebo požiadavka ústavou súladného výkladu zákonov a obdobných všeobecne záväzných právnych predpisov (či 152 ods. 4 ústavy)."
A.4.2) Kľúčový je pritom tento záver veľkého senátu. ktorý vychádza z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky: „Viazanosť štátnych orgánov v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení (II. ÚS 5/2020)." Prvostupňový orgán však postupoval výlučne na základe gramatického výkladu, ktorý aplikoval mechanicky.
A.4.3) K metódam výkladu Najvyšší súd SR v rozsudku z 27.02.2019, sp. zn. 6Sžfk/62/2017, uviedol: „Právna metodológia a právna teória vyvinuli pravidlá postupu pre uplatňovanie právneho textu. Tieto pravidlá sa nazývajú metódami, kritériami alebo elementmi výkladu a sú obsiahnuté v tzv. výkladovom kanóne. V súčasnosti zahŕňa výkladový kanón 7 výkladových kritérií: 1. jazykovo-gramatický výklad, 2. historický výklad, 3. systematický výklad, 4. teleologický výklad, 5. výklad

na základe konformity s európskym právom, 6. výklad na základe konformity s ústavou, 7. výklad v zmysle hospodárskej analýzy práva."
A.4.4) V tom istom rozsudku (sp. zn. 6Sžfk/62/2017), ktorého závery Najvyšší súd SR nedávno opätovne potvrdil v uznesení z 18.12.2024, sp. zn. 2Cdo/99/2022, sa k významu teleologického výkladu uvádza: „Otrocké nasledovanie doslovného znenia zákona nemá v modernom práve opodstatnenie Pokiaľ vezmeme do úvahy jednu zo základných charakteristík právnej normy (tenzia medzi ich všeobecnou a širokou variabilitou spoločenských vzťahov, na ktoré dopadá) a nadprodukciou právnych predpisov posledných rokov, ako aj ich vzájomné prekrývanie, mohlo by trvanie na doslovnom znení zákona, bez možnosti použitia ďalších výkladových metód (popri metóde jazykovej) viesť v konkrétnych prípadoch k absurdným dôsledkom."
A.4.5) Ústavný súd SR v uznesení z 10. marca 2015, sp. zn. II. ÚS 142/2015, vyslovil, že interpretácia zákona nemôže popierať účel a zmysel právnej úpravy a vo svojich dôsledkoch reštriktívne zasahovať do základných práv a slobôd, ktorých rešpektovanie je súčasťou základných princípov právneho štátu.
A.4.6) Ústavný súd SR ďalej v uznesení zo 16. októbra 2018, sp. zn. III. ÚS 388/2018, uviedol, že zákonodarca pri tvorbe právneho predpisu spravidla vychádza z toho, čo je bežné- z tzv. normálnych prípadov - pričom osobitné, špecifické situácie, ktoré život prináša, môžu uniknúť jeho pozornosti. V takýchto prípadoch súdy nemôžu postupovať formalisticky a zohľadniť iba doslovné znenie zákona, ktorého aplikácia môže mať protiústavné dôsledky.
A.4.7) Napadnuté Rozhodnutieje práve takýmto prípadom: formalistické a mechanické uplatnenie doslovného výkladu právnej normy tu vedie k protiústavným dôsledkom.
A.4.8) Zákon o regulácii nepredpokladal situáciu, keď regulovaný subjekt niekoľko rokov nepretržite nevykonáva regulovanú činnosť a úrad o tom zároveň vie z vlastnej činnosti tak ako v našom prípade.
A.4.9) Právne normy nie sú samoúčelné. Zmysel a účel posudzovanej povinnosti je zabezpečiť, aby Úrad ako dozorný orgán bol informovaný o zmene stavu - teda o tom, že subjekt vykonávanie činnosti začal, alebo ho naopak ukončil. Ak však subjekt činnosť nevykonáva dlhodobo a Úrad o tom vie oznámenie neprináša žiadnu novú informáciu a účel normy je už naplnený. Naopak, ak regulovanú činnosť vykonáva, tak sa v takom prípade vzťahujú na regulovaný subjekt iné povinnosti. napr. predloženie vyhodnotenia štandardov kvality a pod.
A.4.10) ***S materiálnym právnym štátom sa zároveň prieči, aby právne normy slúžili na sankcionovanie osôb bez toho, aby reálne chránili spoločnosť.***
A.4.11) Výklad prvostupňového orgánu vedie k absurdnému dôsledku: regulovanému subjektu ktorý nevykonáva nielen regulovanú, ale ani žiadnu podnikateľskú činnosť, by za jediné neskoré oznámenie tejto skutočnosti hrozila pokuta až do výšky 100 000 eur. Takýto následok je zjavne neprijateľný.
A.4.12) Je pravda, že jazykovo-gramatický výklad sám osebe nasvedčuje záveru, že postup prvostupňového orgánu môže byť správny. Pri výklade § 129 ods. 1 písm. i) v spojení s § 36 ods. 3 Zákona o regulácii však treba vychádzať z obsahu konkrétneho ustanovenia, jeho postavenia v štruktúre Zákon o regulácii a z postavenia tejto normy v systéme vertikálne a horizontálne i, usporiadaných právnych noriem.
A.4.13) Prvostupňový orgán si však uvedené ustanovenia vykladá tak, že akékoľvek neoznámenie nevykonávania činnosti za predchádzajúci rok-hoci len o jeden deň - zakladá porušenie zákona. Pritom vôbec neprihliada na zmysel a účel zákona ani na to, či vôbec došlo k ohrozeniu chráneného záujmu.
A.4.14) Ak oznámenie nedoručí v lehote, ale len o niekoľko týždňov neskôr subjekt, ktorý nepretržite nevykonáva činnosť viac ako tri roky a Úrad o tom vie z vlastnej činnosti,

nemôže dôjsť k ohrozeniu ani poškodeniu záujmu chráneného normou. O to viac, že oznámenie subjekt doručí sám. Prvostupňový orgán nedoručil po uplynutí lehoty - po 02.03.2026, žiadnu výzvu na plnenie.
A.4.15) Poukazujeme aj na skutočnosť, že časový úsek od doručenia nášho Oznámenia o nevykonávaní regulovanej činnosti za rok 2025 na Úrad po doručenie Oznámenia o začatí správneho konania bol približne štvornásobne dlhší než časový úsek od 02.03.2026 do doručenia uvedeného Oznámenia na Úrad. Aj to nasvedčuje tomu, že potreba bezodkladného doručenia oznámenia po skončení februára nie je nijako naliehavá.
A.4.16) Naša spoločnosť ako regulovaný subjekt poskytuje Úradu plnú súčinnosť a plní si svoje zákonné povinnosti. Nemožno preto dospieť k záveru, že by marila dozornú činnosť Úradu.
A.4.17) Napokon, dôvodová správa k Zákonu o regulácii (vo vyhlásenom znení 250/2012 Z. z.) nijako neuvádza, že by zámerom zákonodarcu bolo oddeliť túto notifikačnú povinnosť od ostatných notifikačných povinností podľa § 36 ods. 3 písm. c)
A.4.18) Na základe uvedeného treba pojem „regulovaný subjekt" v § 29 ods. 1 písm. i) vykladať tak, že zahŕňa len ten regulovaný subjekt, ktorý vykonával regulovanú činnosť v kalendárnom roku bezprostredne predchádzajúcom roku, v ktorom regulovanú činnosť nevykonával. Porušenie tejto povinnosti sa zároveň – v súlade so systematickým a teleologickým výkladom – má posudzovať podľa § 36 ods. 3 písm. c).
ZHRNUTIE:
Spojením vyššie uvedeného vyplýva jediný ústavne konformný záver. Keďže (i) na správne trestanie sa vzťahujú zásady trestného práva vrátane požiadavky materiálnej závažnosti, (ii) sankcionovaná povinnosť je v § 36 systematicky nesprávne zaradená do prísnejšej sadzby a (iii) výklad práva sa nesmie obmedziť na doslovné znenie normy, čisto gramatický a mechanický postup prvostupňového orgánu vedie k absurdnému a protiústavnému výsledku. Porušenie povinnosti podľa § 29 ods. 1 písm. i) Zákona o regulácii preto treba posudzovať podľa § 36 ods. 3 písm. c); konanie našej spoločnosti navyše pre svoju zanedbateľnú závažnosť a nulový dopad na chránený záujem nemôže odôvodniť uloženú sankciu.

AD B) PRVOSTUPŇOVÝ ORGÁN PRI ROZHODNUTÍ NEPOSTUPOVAL V SÚLADE S UST. § 36 ODS. 7 ZÁKONA O REGULÁCII, NEODÔVODNIL SVOJ POSTUP PRI VYDANÍ ROZHODNUTIA, ČO TOTO ROZHODNUTIE ROBÍ NEPRESKÚMATEĽNÝM

B.1) V prípade, ak by aj predseda Úradu v odvolacom konaní dospel k záveru, že došlo k porušeniu ust. §29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. (takýto záver sa však prieči Ústave SR. materiálnemu právnemu štátu a dlhodobej judikatúre ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR k postupu pri výklade právnych noriem, naša spoločnosť zastáva názor. že Rozhodnutie bolo vydané v rozpore s ust. §36 ods. 7 Zákona o regulácii.
B.2) Podľa spomenutého ustanovenia „Pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najme na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty."
B.3) Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 Správneho poriadku „Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarať potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania." Uvedené znamená, že sa v konaní zisťuje materiálna pravda a prvostupňový orgán má zisťovať a vykonávať dôkazy, ktoré sú v prospech účastníka konania, nielen tie, ktoré sú v jeho

neprospech.

B.4) Podľa súvisiacich ustanovení Zákona o regulácii a Správneho poriadku je prvostupňový orgán povinný vydané Rozhodnutie riadne a úplne odôvodniť, aby neboli pochybnosti o tom, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.
B.5) Prvostupňový orgán sa k aplikácii ust. §36 ods. 7 Zákona o regulácii vyjadruje len stroho jedným odsekom na strane 4 a jedným odsekom v závere na strane 5 Rozhodnutia. Oba odseky sú len popísané bez opisu samotnej úvahy pri rozhodovaní.
B.6) To spôsobuje, že Rozhodnutie je nepreskúmateľné.
B.7) Prvostupňový orgán sa vôbec nevyjadril k tomu, ako zohľadnil skutočnosť, že naša spoločnosť, že naša spoločnosť už viac ako 3 roky nepretržite nevykonáva nielen regulovanú činnosť, ale ani žiadnu podnikateľskú činnosť. Táto skutočnosť pritom vyplýva z podkladov, ktoré má Úrad k dispozícii z vlastnej činnosti - z každoročného oznámenia o nevykonávaní regulovanej činnosti. Zároveň to vyplýva aj z účtovných závierok našej spoločnosti, ktoré sú verejne a voľne dostupné v Obchodnom registri. Pre tento účel navrhujeme v súlade s ust. §53 a nasl. zákona 71/1967 Z.z. Správny poriadok v platnom znení, aby bolo do dokazovania doplnené účtovné závierky našej spoločnosti za roky 2022 až 2024.
B.8) Prvostupňový orgán navyše na strane 5 Rozhodnutia nesprávne uvádza, že uložená pokuta je na hranici minimálnej zákonnej sadzby. Zákon o regulácii pritom stanovuje pre tento prípad minimálnu pokutu vo výške 500 €. Uložená pokuta tak predstavuje ŠTVORNÁSOBOK zákonného minima.
B.9) Postup prvostupňového orgánu je preto vnútorne rozporný; z Rozhodnutia vyplýva, že spoločenské následky konania našej spoločnosti sú mizivé až žiadne; a teda je dôvod uložiť minimálnu sankciu – prvostupňový orgán však uložil pokutu vo výške ŠTVORNÁSOBKU tohto minima.
B.10) ***Uložená pokuta je preto vzhľadom na okolnosti prípadu (najmä nevykonávanie akejkoľvek činnosti viac ako 3 roky nepretržite) neprimerane prísna a v rozpore s vlastnou úvahou prvostupňového orgánu uvedenou v Rozhodnutí.***

Naša spoločnosť je z vyššie uvedených dôvodov presvedčená, že napadnuté Rozhodnutie je v rozpore so Zákonom o regulácii s ohľadom na Ústavu SR, princíp materiálneho právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 ústavy, metodológiu výkladu právny noriem, ako aj okolnosti samotného prípadu, a preto neprejde prieskumom zákonnosti.

II. Petit
Z uvedeného dôvodu naša spoločnosť navrhuje predsedovi Úradu, ako osobe oprávnenej rozhodnúť o tomto odvolaní, aby napadnuté Rozhodnutie zrušil a zastavil konanie. Ak predseda úradu nevzhliadne dôvody na zrušenie Rozhodnutia a zastavenie konania, naša spoločnosť navrhuje, aby predseda Úradu napadnuté Rozhodnutie zrušil a výšku sankcie posúdil v súlade so systematikou Zákona o regulácii a správneho trestania, a uplatnil správny rozsah sadzby 100 až 1000 eur podľa ust. §36 ods. 3 písm. c).“.

III. Druhostupňové konanie

9. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku *správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im* vždy *príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu*.

10. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku *správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnemu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb*.

11. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku *správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarať potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania*.

12. Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku *podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnemu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*

13. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku *správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie*.

14. Podľa § 46 správneho poriadku *rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti*.

15. Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku *rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu*.

16. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku *odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni*.

17. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, *ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí*.

18. Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku a zákona č. 250/2012 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, námietky a skutočnosti uvedené v odvolaní.

19. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza záznam ev. č. 28399/2026/BA z 12. mája 2026 – kópia oznámenia o nevykonávaní činnosti doručená úradu dňa 17. marca 2026, záznam ev. č. 20694/2026/BA zo 14. mája 2026 – oznámenie o začatí správneho konania, výzva na vyjadrenie k podkladom pred vydaním rozhodnutia, záznam ev. č. 25319/2026/BA z 01. júna 2026 – vyjadrenie k podkladom pred vydaním rozhodnutia.

20. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa ďalej nachádza záznam ev. č. 25736/2026/BA z 3. júna 2026 – rozhodnutie č. 0001/2026/P-SD, záznam ev. č. 27609/2026/BA z 19. júna 2026 – odvolanie proti rozhodnutiu č. 0001/2026/P-SD, záznam ev. č. 28223/2026/BA z 26. júna 2026 – postúpenie odvolania, záznam ev. č. 28222/2026/BA z 29. júna 2026 – upovedomenie, záznam ev. č. 28399/2026/BA – kópia rozhodnutia č. 2006P 0055 – 4. zmena a záznam ev. č. 28402/2026/BA z 29. júna 2026 – výpis z obchodného registra Slovenskej republiky.

21. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie ev. č. 30179/2026/BA z 13. júla 2026, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu ich zistenia a navrhovať ich doplnenie v ustanovenej lehote sedem dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky. Podanie bolo účastníkovi konania doručené 20. júla 2026.

22. Účastník konania doručil odvolaciemu orgánu 27. júla 2026 vyjadrenie, v ktorom uviedol nasledovné:

„*Naša spoločnosť zotrváva na všetkých skutočnostiach a záveroch uvedených v podanom odvolaní. Napadnuté rozhodnutie trpí vadou nesprávneho právneho posúdenia a vadou nepreskúmateľnosti.*

Naša spoločnosť dopĺňa do spisu účtovnú závierku za rok 2025, ktorá preukazuje, že Spoločnosť nevykonávala žiadnu činnosť. Naša spoločnosť tak nevykonáva regulovanú činnosť viac ako 3 kalendárne roky nepretržite.

Dôkaz: Účtovná závierka spoločnosti ACS Plyn s.r.o. za rok 2025 (dostupné aj na portáli www.registeruz.sk prevádzkovanom Ministerstvom financií Slovenskej republiky)

Predkladáme taktiež aj Rozsudok Najvyššieho správneho súdu zo dňa 30.01.2026 vydaný v konaní sp. zn. 2Stk/7/2025, ktorý vo vzťahu k správnemu trestaniu a odôvodneniu pokút uvádza „25. Kasačný súd sa so žalobcom stotožnil aj vo vzťahu k pokute. Prvostupňový orgán sa však v odôvodnení čo do výšky pokuty okrem uvedenia zákonnej textácie nevysporiadal so škodlivými následkami, okolnosťami, za ktorých malo dôjsť k porušeniu povinnosti ani tým, ako sa žalobca pričinil o odstránenie alebo zmiernenie škodlivých následkov.

Rovnaký postup ako v tam napadnutom správnom konaní použil prvostupňový orgán v tomto konaní. Prvostupňový orgán uvádza na strane 4 Rozhodnutia napadnutého odvolaním, že „Pri určovaní výšky uvedenej pokuty správny orgán prihliadol najmä na spôsob čas trvania a možné následky protiprávneho stavu." Následne však nie je možné identifikovať samotné posúdenie, myšlienkové postupy a jednotlivé závery vykonaného posúdenia. Ďalší text Rozhodnutia napadnutého odvolaním (strana 4 a ďalej) obsahuje len objektívne skutočnosti (dátum uplynutia lehoty, dátum doručenia oznámenia} a opis povinností regulovaného subjektu a prvostupňového orgánu. Absentuje akékoľvek posúdenie , resp. správna úvaha, ktorá sa vzťahuje na posúdenie a aplikáciu jednotlivých parametrov.

Podľa Rozsudku Správneho súdu v Bratislave zo dňa 30.07.2024 vydaný v konaní sp. zn. BA- 1S/123/2020 „37 Správny orgán je povinný pri ukladaní sankcie presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, na aké skutočnosti pri stanovení výšky sankcie prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu..." Ďalej v bode 40 rovnakého Rozsudku uvádza „Záverom správny súd zdôrazňuje, že riadne odôvodnenie ukladanej sankcie v prípade správneho trestania je základným predpokladom preskúmateľnosti úvahy, ktorou bol orgán kontroly pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je pri ukladaní sankcie povinný presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, na aké skutočnosti pri stanovení výšky sankcie prihliadol. Výška uloženej pokuty musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Určovanie výšky sankcie je správnym uvážením, ale nemôže to byť ľubovôľa zo strany správneho orgánu. Správny orgán v odôvodnení rozhodnutia musí náležite odôvodniť otázku výšky sankcie v rámci svojej diskrečnej právomoci.

V Rozhodnutí napadnutom odvolaním je na strane 4 uvedené, že naša spoločnosť mala pristúpiť k náprave protiprávneho stavu na základe výzvy úradu zo dňa 10.02.2026. Toto tvrdenie nie je pravdivé. Po prvé, dňa 10.02.2026 neuplynula základná lehota a teda neexistoval vtom čase protiprávny stav. Po druhé, prvostupňový orgán nedoručil našej spoločnosti žiadnu výzvu na odstránenie protiprávneho stavu dňa 10.02.2026.

Naša spoločnosť sa domnieva, že správna úvaha v chýba v Rozhodnutí napadnutom odvolaním práve z dôvodu, že ak by ju prvostupňový orgán použil, bolo by z Rozhodnutia a udelenej výšky pokuty zrejmé, že je neprimeraná, a teda nezákonná.

Záverom naša spoločnosť, že z hľadiska dlhodobej judikatúry ÚS SR je formalistický výklad práva neprípustný a štátne orgány sú viazané nielen gramatickým znením ustanovení právnych predpisov, ale aj zmyslom a účelom zákona. Podľa Uznesenie Ústavného súdu zo dňa 13.12.2011 v konaní sp. zn. III. ÚS 535/2011-10 „Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona (III. ÚS. 341/07. III. ÚS 72/2010)."

II. Petit

Z uvedeného dôvodu naša spoločnosť navrhuje predsedovi Úradu, ako osobe oprávnenej rozhodnúť o tomto odvolaní, aby napadnuté Rozhodnutie zrušil a zastavil

konanie. Ak predseda Úradu nevzhliadne dôvody na zrušenie Rozhodnutia a zastavenie konania, naša spoločnosť navrhuje, aby predseda Úradu napadnuté Rozhodnutie zrušil a výšku sankcie posúdil v súlade so systematikou Zákona o regulácii a správneho trestania, a uplatni správny rozsah sadzby 100 až 1000 eur podľa ust. §36 ods. 3 písm. c).“.

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

23. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.

24. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to, že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.

25. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z. a správnym poriadkom.

26. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvážil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.

27. Podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. *regulovaný subjekt je okrem ďalších povinností ustanovených v tomto zákone povinný každoročne do konca februára kalendárneho roku informovať úrad o tom, že v predchádzajúcom roku nevykonával regulovanú činnosť, na ktorú má povolenie alebo potvrdenie o splnení oznamovacej povinnosti*.

28. Podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. *právneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak neinformuje do konca februára kalendárneho roku úrad o tom, že v predchádzajúcom roku nevykonával regulovanú činnosť, na ktorú má povolenie alebo potvrdenie o splnení oznamovacej povinnosti.*

29. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), p), q), s) až w), x), z), ab), ad) až af), ah) až al).*

30. Podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. p*ri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty*.

31. Účastník konania podal proti rozhodnutiu odvolanie, v ktorom navrhuje rozhodnutie zrušiť a konanie zastaviť, prípadne rozhodnutie zrušiť a výšku sankcie posúdiť podľa sadzby ustanovenej v § 36 ods. 3 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z.

32. K argumentácii účastníka konania v odvolaní označenej ako časť „*AD A) ROZHODNUTIE TRPÍ VADOU NESPRÁVNEHO PRÁVNEHO POSÚDENIA*“ odvolací orgán uvádza nasledovné.

33. Účastník konania v odvolacej argumentácii uviedol viacero vlastných úvah týkajúcich sa správneho trestania, zásad a princípov trestného práva, systemizácie správnych deliktov upravených v zákone č. 250/2012 Z. z. a výkladu príslušnej právnej úpravy. Odvolací orgán uvádza, že táto časť odvolacej argumentácie nie je právne relevantná, považuje ju za tendenčnú, uvádzanú výlučne s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti za dopustenie sa správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia.

34. Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvodené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.

35. K argumentácii účastníka konania týkajúcej sa materiálneho korektívu odvolací orgán uvádza, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je tak subsumovaný a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená, že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu. Z uvedeného vyplýva, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok. Uvedený právny záver vyplýva z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky. Teda, vo vzťahu k správnemu deliktu považuje odvolací orgán za potrebné uviesť, že právne predpisy upravujúce oblasť regulácie sieťových odvetví neupravujú materiálny korektív. Z tohto dôvodu sa de lege lata materiálneho korektívu nemožno úspešne domáhať a správne orgány nie sú povinné jeho naplnenie skúmať.

36. Účastník konania v odvolacej argumentácii cituje, okrem iného, viacero úryvkov rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Odvolací orgán uvádza, že žiadne z citovaných rozhodnutí súdov Slovenskej republiky priamo vecne nesúvisí so správnym deliktom, ktorého sa účastník konania podľa výroku rozhodnutia dopustil. Odvolací orgán má za to, že účastník konania tendenčným citovaním vybraných rozhodnutí sudov vytvára dojem nejasnosti, alebo nejednotnosti výkladu

príslušnej zákonnej úpravy tam kde podľa názoru odvolacieho orgánu žiadna nejednoznačnosť neexistuje.

37. Dodržiavanie platnej právnej úpravy predstavuje konanie v súlade s verejným záujmom, obzvlášť ak zákon vykonávanie určitých činností reguluje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Naopak, nedodržanie právnych predpisov predstavuje konanie v rozpore s verejným záujmom. Formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvodené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania, reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Vynucovanie dodržiavania ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je konanie úradu v súlade s verejným záujmom, pretože v prípade zistenia porušenia ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je úrad povinný s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ustanovením § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. zákonným spôsobom vykonať nápravu (uložiť pokutu), a to vo verejnom záujme, aby tak subjekty vykonávali činnosť v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z.

38. Argumentácia účastníka konania o „*nesystematickosti*“ zákona č. 250/2012 Z. z. nemá žiaden vplyv na platné znenie ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z., ktoré jasne a jednoznačne ustanovujú postup v prípade, že úrad zistí, že došlo k spáchaniu správneho deliktu.

39. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval striktne v zmysle čl. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanoveniach § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správnych deliktov a taktiež uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správne delikty uložiť subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia.

40. Pre uloženie pokuty za spáchaný správny delikt uvedený vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinnosti účastníkom konania a teda, že sa svojím konaním resp. nekonaním dopustil spáchania správneho deliktu tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

41. Ako vyplýva z rozhodnutia, jeho odôvodnenia a podkladov, ktoré sú súčasťou spisu prvostupňového orgánu, prvostupňový orgán jednoznačne a preukázateľne zistil, že účastník konania porušil svoju povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z., tým, že v zákonom ustanovenej lehote neinformoval úrad o tom, že v predchádzajúcom roku nevykonával regulovanú činnosť, na ktorú má vydané povolenie č. 2006P 0055 – 4. zmena z 24. januára 2020. Porušenie tejto zákonnej povinnosti paradoxne potvrdzuje aj sám účastník konania, ktorý spolu s vyjadrením k oznámeniu o začatí správneho konania ev. č. 25319/2026/BA, ktoré bolo úradu doručené 1. júna 2026 predložil podklad označený ako „*Potvrdenie doručenia*“, ktoré potvrdzuje doručenie oznámenia podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. dňa 17. marca 2026, čo je po lehote ustanovenej zákonom č. 250/2012 Z. z. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že porušením zákonnej povinnosti podľa § 29 ods. 1 písm. i)

zákona č. 250/2012 Z. z. sa účastník konania dopustil spáchania správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. za čo mu bola rozhodnutím uložená pokuta podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z.

42. K argumentácii účastníka konania o formalistickom prístupe prvostupňového orgánu odvolací orgán uvádza nasledovné.

43. Riadne a včasné splnenie povinnosti regulovaných subjektov ustanovenej v § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. zabezpečuje, že úrad včas disponuje presnými informáciami o tom, ktorý subjekt vykonával regulované činnosti a ktorý (hoci len dočasne) tieto činnosti nevykonáva. Nesplnenie povinnosti podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. a to aj v zmysle nedodržania zákonom ustanovenej lehoty oznámenia, sťažuje plnenie úloh úradu, pretože negatívne ovplyvňuje výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z., keďže úrad, ako ústredný orgán štátnej správy pre oblasť regulácie sieťových odvetví vyhodnocuje všetky dôležité skutočnosti týkajúce sa trhu v oblasti energetiky. Získané informácie úrad využíva pri svojej analytickej činnosti a každoročne uvádza aj vo svojej správe o činnosti, ktorú je povinný predkladať Národnej rade Slovenskej republiky, Európskej komisii a Agentúre Európskej únie pre spoluprácu regulačných orgánov v oblasti energetiky. Povinnosti regulovaných subjektov voči úradu, nevynímajúc povinnosť informovať úrad o nevykonávaní regulovanej činnosti v predchádzajúcom roku, teda nie sú samoúčelné a aj preto je ich riadne a včasné plnenie úradom sledované a ich prípadné nesplnenie je sankcionované v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z.

44. Odvolací orgán uvádza, že keďže účastník konania povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. splnil 17. marca 2026, t. j. po lehote ustanovenej v zákone č. 250/2012 Z. z., dopustil sa správneho deliktu podľa výroku rozhodnutia. Odvolací orgán ma za to, že riadne a včasné plnenie zákonných povinností zo strany regulovaných subjektov je úrad povinný dôrazne kontrolovať. Pripustenie účastníkom konania prezentovaného zľahčovania potreby plnenia zákonných povinností v zákonom ustanovených lehotách by viedlo k nezákonnému a neudržateľnému stavu. Takéto konanie úradu by bolo rovnako v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

45. V súvislosti s argumentáciou účastníka konania, podľa ktorej „*ak subjekt činnosť nevykonáva dlhodobo, oznámenie neprináša žiadnu novú informáciu a účel normy je už naplnený*“, odvolací orgán uvádza, že oznámením podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. regulovaný subjekt deklaruje stav v minulosti, konkrétne nevykonávanie povolenej regulovanej činnosti v predchádzajúcom roku. Oznámenie podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. nemá žiadny vplyv ani právne účinky vzťahujúce sa na právo účastníka konania vykonávať resp. nevykonávať povolenú regulovanú činnosť v budúcnosti. Inak povedané, oznámenie podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. nezakladá žiaden relevantný predpoklad predikujúci vykonávanie resp. nevykonávanie regulovanej činnosti v nasledujúcom období, a teda oznámenie o nevykonávaní regulovanej činnosti je pre úrad každoročne novou informáciou, ktorá sa vzťahuje výlučne k obdobiu predchádzajúceho roka.

46. Odvolací orgán ďalej uvádza, že povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. je pravidelná – každoročná a platí pre regulované subjekty bez ohľadu na to ako dlho sa na základe svojho slobodného podnikateľského rozhodnutia

rozhodli povolenú regulovanú činnosť nevykonávať. Nie je teda pravdou, ako uvádza účastník konania v odvolaní, že „*zákon nepredpokladal situáciu, keď regulovaný subjekt niekoľko rokov nepretržite nevykonáva regulovanú činnosť*“, pretože už samotná periodicita povinnosti potvrdzuje, že zákon predpokladá aj prípadné dlhodobejšie trvanie tohto stavu – nevykonávanie regulovanej činnosti, pričom regulovaný subjekt tento stav pravidelne, spätne – za predchádzajúci rok oznamuje úradu v zákonom č. 250/2012 Z. z. ustanovenej lehote.

47. Z vyššie uvedeného vyplýva, že argumentácia účastníka konania, ktorou bagatelizuje potrebu dodržiavania povinnosti podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. v prípade, že regulovaný subjekt už v predchádzajúcich rokoch povolenú regulovanú činnosť nevykonával je založená na nesprávnom pochopení príslušnej právnej úpravy a účinkov oznámenia podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z.

48. K argumentácii účastníka konania uvedenej vo vyjadrení ev. č. 31766/2026/BA doručenom úradu 27. júla 2026, ktorou poukazuje na to, že: „*3 kalendárne roky nepretržite nevykonáva žiadnu činnosť, a teda 3 roky nevykonával regulovanú činnosť*“ odvolací orgán uvádza, že vykonávanie, nevykonávanie, či prípadné skončenie vykonávania povolenej regulovanej činnosti a podanie žiadosti o zrušenie povolenia na podnikanie v súlade s platnou právnou úpravou je výlučným a slobodným podnikateľským rozhodnutím regulovaného subjektu. Účastník konania ako držiteľ povolenia č. 2006P 0055 – 4. zmena z 24. januára 2020 na predmet podnikania plynárenstvo v rozsahu podnikania dodávka plynu, je v postavení regulovaného subjektu, ktorý je povinný dodržiavať všetky povinnosti vyplývajúce z platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví, medzi ktoré patrí aj povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. Preto samotné nevykonávanie regulovanej činnosti v predchádzajúcom období (akokoľvek dlhom) nezbavuje držiteľa platného povolenia na podnikanie plnenia povinnosti podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z.

49. Účastník konania odvolacou argumentáciou ďalej opakovane tvrdí, že porušenie povinnosti podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. „*treba posudzovať podľa § 36 ods. 3 písm. c)*“. Odvolací orgán v tejto súvislosti poukazuje na body 38 a 39 tohto rozhodnutia a opakovane zdôrazňuje, že úrad ako orgán štátnej správy musí konať v súlade s platnou právnou úpravou. Zo strany úradu teda nie je možné uplatniť účastníkom konania navrhovaný postup, pretože takýto postup by nebol v súlade zo zákonom č. 250/2012 Z. z.

50. Odvolací orgán v plnej zhode s prvostupňovým orgánom uvádza, že jediným možným postupom, ktorý platná právna úprava úradu umožňuje, pri vyvodzovaní zodpovednosti za preukázané porušenie povinnosti podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. účastníkom konania, ktorým došlo k dopusteniu sa správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z., je uloženie pokuty podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z.

51. Odvolací orgán vzhľadom na argumentáciu účastníka konania a vyššie uvedené dodáva, že účastník konania nie je oprávnený svojvoľným výkladom vyberať si, ktoré povinnosti ustanovené všeobecne záväznými právnymi predpismi bude plniť, ani to v akých lehotách ich bude plniť, keďže účastník konania je povinný riadnym a včasným spôsobom plniť všetky všeobecne záväznými právnymi predpismi ustanovené

povinnosti. Účastník konania rovnako nie je oprávnený na základe vlastnej úvahy vybrať si ustanovenie zákona, podľa ktorého má byť uložená pokuta za správny delikt, ktorého sa dopustil, keďže aj to priamo vyplýva z ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov. Pri akceptovaní argumentácie prezentovanej účastníkom konania, by sa právny poriadok ako celok stal nefunkčným, pretože adresáti právnych noriem by si sami vybrali, ktoré ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov budú plniť, kedy ich budú plniť a v prípade dopustenia sa správnych deliktov by si sami vyberali, aký má byť postih za dopustenie sa správneho deliktu. Takýto výklad účastníka konania je v právnom štáte neprípustný a viedol by k popretiu princípu *rule of law*.

52. K argumentácii účastníka konania v odvolaní označenej ako časť „AD B) PRVOSTUPŇOVÝ ORGÁN PRI ROZHODNUTÍ NEPOSTUPOVAL V SÚLADE S UST. § 36 ODS. 7 ZÁKONA O REGULÁCII, NEODÔVODNIL SVOJ POSTUP PRI VYDANÍ ROZHODNUTIA, ČO TOTO ROZHODNUTIE ROBÍ NEPRESKÚMATEĽNÝM“ a obdobnej argumentácii účastníka konania uvedenej vo vyjadrení ev. č. 31766/2026/BA doručenom úradu 27. júla 2026 odvolací orgán uvádza nasledovné.

53. V nadväznosti na argumentáciu účastníka konania o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolací orgán uvádza, že z rozhodnutia a jeho odôvodnenia, konkrétne strán 3 až 5, ktoré komplexne popisujú správnu úvahu, ktorú prvostupňový orgán uplatnil je zrejmé, že prvostupňový orgán zohľadnil všetky hľadiská, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné. Odvolací orgán v súvislosti s bližším popisom správnej úvahy uplatnenej prvostupňovým orgánom v odvolaním napadnutom rozhodnutí poukazuje na body 69 a 70 tohto rozhodnutia.

54. Odvolací orgán nesúhlasí z názorom účastníka konania, ktorý sa zameriava najmä na dĺžku textu odôvodnenia rozhodnutia venovanému správnej úvahe prvostupňového orgánu, okrem iného aj preto, že účastník konania neberie do úvahy celý text venovaný opisu správnej úvahy, ktorú prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia popisuje. Odvolací orgán považuje za podstatnú najmä komplexnosť, zrozumiteľnosť a úplnosť popisu správnej úvahy uvedenej v rozhodnutí, pričom má za to, že správna úvaha v rozhodnutí je komplexne popísaná (strany 3 až 5 rozhodnutia), pričom prvostupňový orgán primeraným a adekvátnym spôsobom vyjadruje, ktoré skutočnosti v rámci správneho konania bral do úvahy, akým spôsobom ich vyhodnotil a zohľadnil pri určovaní pokuty uloženej rozhodnutím.

55. Odvolací orgán uvádza, že výška uloženej pokuty bola dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom na zákonné kritéria rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., pričom bolo zároveň prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. priťažujúce okolnosti. V danom prípade bola rozhodnutím uložená sankcia, peňažná pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.

56. K argumentácii účastníka konania, ktorou namieta, že prvostupňový orgán sa vôbec nevyjadril k tomu, ako zohľadnil skutočnosť, že „*naša spoločnosť viac ako 3 roky nepretržite nevykonáva nie len regulovanú činnosť, ale ani žiadnu podnikateľskú činnosť*“ odvolací orgán uvádza, že sa k týmto námietkam účastníka konania dostatočne

vyjadril v bodoch 45 a 48 tohto rozhodnutia, na ktoré na tomto mieste odkazuje a dodáva, že táto skutočnosť namietaná účastníkom konania nemá žiaden vplyv na povinnosť účastníka konania podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z.

57. Odvolací orgán na základe vyššie uvedeného a s prihliadnutím na výrok a odôvodnenie rozhodnutia uvádza, že odmieta argumentáciu účastníka konania o nepreskúmateľnosti rozhodnutia. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. Skutkový stav je bez pochybností možné podradiť pod právnu normu (jej hypotézu) ustanovenú v § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. Prvostupňový orgán sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia.

58. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchateľ dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútiteľné exekúciou.

59. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle vyššie uvedeného, pretože výrok prvostupňového rozhodnutia bol riadne formulovaný a konkrétne opisoval skutok, ktorého sa účastník konania dopustil.

60. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.

61. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom ustanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.

62. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadaní zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.). Naviac, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadiskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).

63. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol ustanovenia dotknutých právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri konštatovaní porušenia zákona účastníkom konania a ktoré použil ako východisko pre kvalifikáciu správneho deliktu vo výroku rozhodnutia. Následne prvostupňový orgán s použitím správnej úvahy rozvinul výklad príslušných ustanovení zákona, na základe ktorých dospel k záveru preukázaného porušenia zákona č. 250/2012 Z. z.

64. Odvolací orgán ďalej uvádza, že ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu, a či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty, je obligatórnym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správnemu orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúce okolnosti. Použitím *analógie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).

65. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“) pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Analógiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru

závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.

66. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne aj vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je konkretizovaná v jeho ďalších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.

67. V nadväznosti na argumentáciu účastníka konania, ktorou namieta, že pokuta nebola uložená na minimálnej zákonnej ale predstavuje štvornásobok zákonného minima, odvolací orgán uvádza nasledovné. Účastník konania v odvolaní uvádza, že si plní svoje zákonné povinnosti. Odvolací orgán v tejto súvislosti uvádza, že účastníkovi konania bola uložená celkovo štvrtá pokuta za správne delikty ktorých sa dopustil.

68. Odvolací orgán uvádza, že sankcia za správny delikt podľa výroku rozhodnutia bola jednoznačne uložená na spodnej, minimálnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, pretože uložená pokuta predstavuje 2 percentá z maximálnej výšky sadzby, ktorej rozpätie je od 500,- eur do 100 000,- eur.

69. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že prvostupňový orgán prihliadol na spôsob spáchania správneho deliktu nesplnením administratívnej povinnosti, prihliadol na trvanie protiprávneho stavu zohľadnením skutočnosti, že účastník konania si svoju povinnosť dodatočne splnil oznámením doručeným úradu 17. marca 2026. Rovnako prvostupňový orgán zohľadnil fakt, účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá, a to v lehotách a spôsobom určených zákonom. Prvostupňový orgán zároveň, zohľadnil, že účastník konania pristúpil k náprave protiprávneho stavu, ako aj to, že nesplnením povinnosti účastníka konania nebola spôsobená škoda odberateľom, resp. tretím osobám. Prvostupňový orgán zohľadnil aj skutočnosť, že konaním resp. nekonaním účastníka konania mohol byť sťažený výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z.

70. V súvislosti s primeranosťou pokuty uloženej rozhodnutím odvolací orgán uvádza, že účastníkovi konania bola povinnosti § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. dobre známa, keďže za nedodržanie tejto zákonnej povinnosti, ktorého sa dopustil v roku 2024 mu bola rozhodnutím č. 0003/2024/P-SD z 18. septembra 2024 uložená pokuta vo výške 1 000,- eur. Ako vyplýva z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia, aj táto skutočnosť bola prvostupňovým orgánom pri ukladaní pokuty taktiež primerane zohľadnená. Odvolací orgán uvádza, že opakované spáchanie totožného správneho deliktu zo strany účastníka konania naznačuje, že skôr uložená sankcia nebola dostatočne primeraná, keďže neviedla k náprave účastníka konania a účel sankcie z pohľadu individuálnej prevencie sa predchádzajúcou sankciou

nepodarilo dosiahnuť. Odvolací orgán preto postup prvostupňového orgánu, ktorý pri určení výšky pokuty uloženej rozhodnutím zohľadnil, okrem iného, aj opakované spáchanie správneho deliktu účastníka považuje za správny a primeraný.

71. Odvolací orgán uvádza, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.

72. Odvolací orgán v nadväznosti na vyššie uvedené uvádza, že výška uloženej pokuty bola dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom na zákonné kritéria rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z., boli prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. priťažujúce okolnosti. V danom prípade bola uložená sankcia, peňažná pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.

73. Účastník konania v odvolaní a vo vyjadrení ev. č. 31766/2026/BA, doručenom úradu 27. júla 2026 žiada, aby odvolací orgán rozhodnutie zrušil a zastavil konanie, alebo, rozhodnutie zrušil a výšku sankcie posúdil podľa ustanovenia § 36 ods. 3 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z.

74. S prihliadnutím na obsah administratívneho spisu prvostupňového orgánu, výrok a odôvodnenie rozhodnutia, účastníkom konania predložené podklady a vyjadrenia uvádza, že má za to, že na zrušenie rozhodnutia nie je dôvod. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty účastníkovi konania náležite a preukázateľne zistil skutkový stav, adekvátne, primerane a v súlade so všeobecnou právnou úpravou odôvodnil uloženie pokuty vo výške 2 000,- eur, prihliadol na spáchaný správny delikt a ním vyvolané následky, pričom zohľadnil všetky zákonom ustanovené kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať. Prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť vykonávania činnosti v plynárenstve a účastník konania nepredložil žiadne nové dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu už v čase vydania rozhodnutia, a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.

75. V súvislosti s návrhom účastníka konania, aby bola pokuta za dopustenie sa správneho deliktu § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. uložená podľa ustanovenia § 36 ods. 3 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. odvolací orgán poukazuje body 49 až 51 tohto rozhodnutia a opakovane zdôrazňuje, že účastníkom konania navrhovaný postup nie je možný, pretože nie je v súlade s platnou a účinnou právnou úpravou.

76. Uloženú pokutu za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 2 000,- eur, ktorá je na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, považuje odvolací orgán za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Odvolací orgán má za to, že prvostupňový orgán pri určení pokuty prihliadol aj na ustálenú judikatúru, t. j. aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcna vyvaroval porušení zákonných povinností, a zároveň aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchaný správny delikt. Preventívna

úloha postihu nespočíva iba v účinku proti účastníkovi konania (individuálne pôsobenie). Pokiaľ by uložená pokuta nebola citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nebolo by možné rozumne očakávať ani naplnenie jej preventívnej funkcie, a to jednak do vnútra vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným porušeniam, do budúcna rozmyslí, či znova poruší právne predpisy, ale aj smerom navonok vo vzťahu k ostatným subjektom a nositeľom rovnakých zákonných povinností, ktorých má odstrašiť od porušovania platnej právnej úpravy. Postih teda musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvodený. V prípade, že ide o finančný postih, musí byť tento citeľný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu.

77. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán pri rozhodovaní prihliadol na viaceré skutočnosti ako sú *(i)* zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. s prihliadnutím na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, *(ii)* primeranosť pokuty, teda aby bola sankcia primeraná k správnemu deliktu, ktorého sa účastník konania dopustil, *(iii)* dostatočná výška pokuty na nápravu, teda aby sa účastník konania do budúcna vyvaroval porušeniu zákona, *(iv)* ustálenú judikatúru.

78. Odvolací orgán dodáva, že čo sa týka určenia výšky pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z., s poukazom na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. úrad postupuje v konaniach o uložení pokuty v súlade so zásadami deklarovanými v správnom poriadku, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

79. Účastník konania svojím konaním nedodržal zákonom č. 250/2012 Z. z. ustanovenú povinnosť, čo mohlo negatívne ovplyvniť výkon pôsobnosti úradu zverenej mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti vecnej regulácie. Odvolací orgán preto považuje sankciu uloženú na samej spodnej hranici sadzby vo výške 2 000,- eur za sankciu represívnu, ale zároveň dostatočne preventívnu, aby sa uvedený stav už v budúcnosti neopakoval. Odvolací orgán uvádza, že pokuta vo výške 2 000,- eur je pokutou primeranou, ktorá plní represívny aj výchovný účel, zároveň nie je likvidačná. Uložená pokuta je primeraná zistenému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z. s ohľadom na zohľadnené kritériá rozhodné pre ukladanie sankcií podľa zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že úrad vedie správne konania vo veci uloženia pokuty za totožné porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. aj s inými regulovanými subjektami, pričom výška uloženej pokuty za ten istý skutok je rovnaká resp. obdobná s prihliadnutím na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.

80. Prvostupňový orgán v druhej vete predposledného odseku odôvodnenia rozhodnutia na strane 5 rozhodnutia uviedol: „*Spoločnosť ACS Plyn, s.r.o. sa v určenej lehote písomne nevyjadrila.*“, pričom správne má byť uvedené „*Spoločnosť ACS Plyn, s.r.o. sa v určenej lehote písomne vyjadrila.*“. Vzhľadom k tomu, že doručenie vyjadrenia k oznámeniu o začatí správneho konania ev. č. 25319/2026/BA z 01. júna 2026, ako aj jeho obsah prvostupňoví orgán popisuje v poslednom odseku odôvodnenia rozhodnutia na strane 2 rozhodnutia, ide zrejmú chybu v písaní. Odvolací orgán v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 47 ods. 6 správneho poriadku, v zmysle ktorého chyby v písaní, v počtoch a iné zrejmé nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia

správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania. V tejto súvislosti odvolací orgán poukazuje na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Sžnč/7/2011, podľa ktorého „*Použitie ustanovenia § 47 ods. 6 správneho poriadku prichádza do úvahy, len ak ide o zrejmé chyby a nesprávnosti pri písomnom vyhotovení rozhodnutia, nie teda o obsahové nesprávnosti, opravou ktorých by sa zmenil sám zmysel rozhodnutia. V tomto prípade ide o chybu v písaní, ktorá vznikla v dôsledku nepozornosti zamestnanca správneho orgánu pri vyhotovovaní písomnej formy rozhodnutia a ktorá je bez ďalších problémov zistiteľná a zrejmá. Správny orgán môže chybu opraviť aj bez návrhu z vlastnej iniciatívy a to aj po právoplatnosti dotknutého rozhodnutia bez akéhokoľvek dopadu na toto rozhodnutie a jeho právne účinky a nemožno ju chápať ako doplnenie alebo zmenu rozhodnutia.*“.

81. Odvolací orgán uvádza, že v prípade nesprávne uvedeného vyjadrenia prvostupňového orgánu v druhej vete predposledného odseku odôvodnenia na strane 5 rozhodnutia ide o zrejmú chybu v písaní. Odvolací orgán uvedenú chybu nevyhodnotil ako závažný nedostatok rozhodnutia, ktorý by odôvodňoval jeho zrušenie, pretože z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že ide o chybu v písaní, ktorá nemá žiadny vplyv na výrok rozhodnutia. Odvolací orgán teda s poukazom na účel § 47 ods. 6 správneho poriadku uvedenú chybu v písaní nevyhodnotil, ako nedostatok rozhodnutia a má za to, že táto chyba v písaní nemá akýkoľvek dopad na rozhodnutie.

82. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, bol náležite zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zistenému porušeniu povinnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z. Na základe uvedeného má odvolací orgán za to, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.

83. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 2 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom ustanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. (od 500 ,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu, plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.

84. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 250/2012 Z. z.

a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu identifikovaného vo výroku napadnutého rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

85. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.

86. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a má za to, že pokuta vo výške 2 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom ustanovené hľadiská, ako aj zákonom ustanovenú sadzbu (od 500 ,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.

87. Odvolací orgán zároveň upozorňuje účastníka konania, že pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinný uhradiť do xx dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx, KS xxxx, VS xxxxxxxxx.

88. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmavaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Jozef Holjenčík
predseda